

водними ресурсами України, усвідомлення їхнього стратегічного значення, вивчення екологічних проблем, знайомство з історією гідрологічних досліджень та спільна дослідницька діяльність сприяють формуванню глибокої поваги до природних багатств рідної землі, національної свідомості та відповідального ставлення до збереження водних екосистем. Майбутні вчителі географії, які пройшли таку практику, будуть не лише кваліфікованими фахівцями, але й свідомими патріотами, здатними виховувати любов до рідного краю у своїх учнів [3].

Література

1. Данильченко О., Корнус О., Корнус А., Сюткін С., Нешатаєв Б. Практична підготовка студентів: стан і проблеми. *Проблеми безперервної географічної освіти і картографії*. 2018. Вип. 27. С. 28-34.
2. Непша О., Іванова В., Зав'ялова Т. Навчальна практика як умова формування екологічної культури майбутніх учителів географії. Розвиток сучасної освіти і науки: результати, проблеми, перспективи. Том V: Динаміка наукових та освітніх досліджень в умовах пандемії: колективна монографія / Наукова редакція: Я. Гжесяк, І. Зимомря, В. Ільницький. Конін – Ужгород – Херсон: Посвіт, 2021. С.169-171.
3. Прохорова Л.А., Зав'ялова Т.В., Непша О.В. Готовність майбутніх учителів географії до екологічного виховання учнівської молоді у сучасній загальноосвітній школі. *Екологія – філософія існування людства* : зб. наук. праць. Мелітополь : ТОВ «Колор Принт», 2018. С. 96-100.

Алла Загородня,
доктор педагогічних наук, професор,
головний науковий співробітник
відділу історії та філософії освіти,
Інститут педагогіки НАПН України,
e-mail: z_alla@i.ua

ФЕНОМЕН НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ

В умовах гострих викликів сьогодення акцентовано необхідність посилення уваги до проблем національно-патріотичного виховання, зокрема, виховання патріотизму як базової якості особистості. Представлено найбільш актуальні трактування вітчизняними науковцями дефініцій «патріотизм» та «національно-патріотичне виховання». Автори визначають патріотизм як одне з найбільш глибоких почуттів, інтегративну якість, вагому, стійку характеристику особистості, що виражається у її нормах поведінки, світосприйнятті, моральних цінностях та ідеалах і пов'язана з вихованням почуття обов'язку, відповідальності, толерантності,

поваги до свого народу, історичної пам'яті, рідної мови, родини, національних звичаїв та традицій, готовності стати на захист інтересів Вітчизни. Принциповим у даному питанні є те, що молода людина повинна стати особистістю демократичною, гуманною, конкурентоздатною на теренах світового простору. Освіта, в свою чергу, базуючись на національній ідеї, має сформувати у молоді такі національні інтереси та риси, які б могли відповідати потребам суспільства. Актуальним і проблемним питанням в Україні є підготовка підростаючого покоління до життя у системі демократичних відносин. Власне формування культури демократичного мислення, поведінки та практики повинно створюватися на базі демократичних та духовних цінностей [3, с. 1]. Акцентовано, що національно-патріотичне виховання майбутніх вчителів та підготовка їх до національно-патріотичного виховання учнів повинні здійснюватися у процесі усього періоду навчання у закладі вищої освіти. Досліджено, що зміст національно-патріотичного виховання майбутніх фахівців освіти доцільно розглядати у кількох аспектах: вирішення завдань та напрямів національно-патріотичного виховання; реалізація професійних функцій у процесі національно-патріотичного виховання; засвоєння видів діяльності, що сприяють національно-патріотичному вихованню учнів; посилення національно-патріотичного спрямування усіх видів діяльності здобувачів у закладах вищої освіти (освітній процес, виховна робота, педагогічна практика, позааудиторна професійно спрямована діяльність, науково-дослідна та громадська діяльність). Рекомендовано ввести у зміст освітніх програм підготовки здобувачів першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти освітню компоненту «Національно-патріотичне виховання майбутніх вчителів закладів освіти», метою якої є національно-патріотична вихованість, сформованість національних ціннісних орієнтацій.

Існування та розвиток України, як зазначено у Стратегії утвердження української національної та громадянської ідентичності, неможливе без загального усвідомлення громадянами своєї національної та громадянської ідентичності. Відчуття такої належності до української нації як самобутньої спільноти, об'єднаної назвою, символами, історичною пам'яттю, суспільно-

державними (національними) цінностями, зокрема українською мовою і народними традиціями, безпосередньо позначається на житті кожної людини. У документі зазначено, що «одним із пріоритетів діяльності держави та суспільства є відповідь на виклики і загрози, які в сьогоdnішніх умовах здійснюють реальний вплив на формування національної свідомості. Утвердження української національної та громадянської ідентичності громадян є одним із основних елементів формування здатності держави протистояти внутрішнім і зовнішнім безпековим загрозам, а отже, набуває особливого значення для сфери національної безпеки і оборони» [1]. Пріоритетним напрямом Стратегії є «Формування системи кадрового забезпечення сфери утвердження української національної та громадянської ідентичності». Вважаємо, що цей напрям у першу чергу стосується професійної підготовки майбутніх вчителів (зокрема, національно-патріотичного виховання), покликаних бути зразком для наслідування, оскільки вони є першими (окрім батьків), хто навчає, виховує і розвиває громадян України.

Пріоритетним напрямом Стратегії є «Формування системи кадрового забезпечення сфери утвердження української національної та громадянської ідентичності». Вважаємо, що цей напрям у першу чергу стосується професійної підготовки майбутніх вчителів (зокрема, національно-патріотичного виховання), покликаних бути зразком для наслідування, оскільки вони є першими (окрім батьків), хто навчає, виховує і розвиває громадян України. Як зазначає О. Лісовець, «національна самосвідомість й гідність, дбайливе ставлення до державної та рідної мов, історії, культури й традицій свого роду, народу і держави, любов до малої Батьківщини, інтерес до міжнаціонального спілкування та інші основи формуються за допомогою цілеспрямованого педагогічного впливу на дитину в умовах дошкільної освіти одночасно з повсякденним впливом батьків, усієї родини, сімейного укладу, ставлень один до одного в родині, серед інших найближчих для дитини дорослих у діяльності та на фоні суспільних подій» [2].

Таким чином, у законодавчих документах України та дослідниками-ученими різного періоду було і є окреслено напрями та мету національно-патріотичного

виховання майбутніх вчителів закладів освіти, якою і є національно-патріотична вихованість, сформованість національних ціннісних орієнтацій молодого покоління.

Література

1. Про схвалення Стратегії утвердження української національної та громадянської ідентичності на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2023–2025 роках. Постанова Кабінету міністрів України від 15 грудня 2023 р. № 1322. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-skhvalenniastrategii-utverdzhennia-ukrainskoi-na-a1322>
2. Лісовець О. В. Національно-патріотичне виховання з основами народознавства: навчальний посібник для здобувачів вищої освіти за спеціальністю 012 Дошкільна освіта. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2022. 111 с.
3. Шевченко С.М. Пріоритети сучасної освіти як предмет філософсько-освітньої рефлексії. *Наука і техніка сьогодні*. Серія «Педагогіка». Київ: Вид. група «Наукові перспективи», 2024. № 5(33). С. 987-997. [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-5\(33\)-987-996](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2024-5(33)-987-996) URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/nts/issue/archive>

Любомира Ілійчук,
*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри початкової освіти та освітніх інновацій
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника,
e-mail: liubomyra.iliichuk@pnu.edu.ua*

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНИЙ КОМПОНЕНТ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

У сучасних умовах педагогічних трансформацій в Україні національно-патріотичний компонент виступає ключовим елементом підготовки майбутніх вчителів початкових класів, набуваючи особливої значущості в контексті реформування національної системи освіти. Забезпечення високої якості освітнього процесу неможливе без урахування соціокультурних і громадянських аспектів, зокрема національної ідентичності та патріотичного виховання, які набувають стратегічного значення в умовах національної самоідентифікації. В умовах глобалізаційних тенденцій і інтеграції в європейський освітній простір національно-патріотичний компонент виступає не тільки як фактор морального і духовного розвитку, а й як невід’ємна складова формування професійних компетентностей, необхідних для ефективного реалізації освітніх завдань в межах національного контексту.